

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/77/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719202279
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6719202279.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. ako členov senátu, v spore žalobcu: M.. Z. H., nar. XX. augusta XXXX, bytom E. XXX, E. proti žalovaným: 1/ Okresný súd Zvolen, so sídlom J. Kozáčka 19, Zvolen, 2/ Krajský súd v Banskej Bystrici, so sídlom Skuteckého 7, Banská Bystrica, 3/ Okresný súd Humenné, so sídlom Laborecká 17, Humenné, 4/ Krajský súd Prešov, so sídlom Hlavná 22, Prešov, 5/ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, 6/ Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073 a 7/ JUDr. Mária Podhorová, nar. 8. septembra 1953, bytom SNP 1784/46 Sliač, o zaplatenie 598.004,-Eur, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 17C/55/2019-480 zo dňa 27. júla 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch II., IV. a V. potvrdzuje.

II. Žalovaným 6/ a 7/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením, č.k. 17C/55/2019-480 zo dňa 27. júla 2021 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) pripustil, aby do konania vstúpil ako žalovaný 6/ Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073 (prvá výroková veta). Zároveň nepripustil prístupenie emeritnej sudkyne Krajského súdu v Banskej Bystrici JUDr. Márie Podhorovej, rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, H. (druhá výroková veta). Treťou výrovkou vetou okresný súd konanie voči žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/ a 5/ zastavil; konanie zastavil aj voči žalovanému 6/ (štvrtá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (piata výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd konal o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovaným 1/ až 5/ zaplatenia sumy 598.004,-Eur z titulu nezákonne vydaných súdnych rozhodnutí a nesprávneho úradného postupu. V priebehu konania žalobca opravenou a doplnenou žalobou upravil okruh žalovaných; za žalovaných označil Slovenskú republiku, prostredníctvom ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR a emeritnú sudkyňu Krajského súdu v Banskej Bystrici JUDr. Máriu Podhorovú. Voči JUDr. Márii Podhorovej sa domáhal, aby jej súd uložil povinnosť nevstupovať do jej domu po dobu 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku z dôvodu, že táto sudkyňa mu v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 14Co/216/2011 zo dňa 06.07.2011 zakázala vstupovať do miesta jeho trvalého bydliska. Navrhované riešenie prostredníctvom žaloby považuje za spravodlivé. Pokiaľ ide o uplatnený nárok voči Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, súd prvej inštancie po posúdení nároku ako nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č.514/2003 Z.z.“)

dňa 08.06.2021 žalobcu vyzval, aby predložil dôkaz o podaní žiadosti o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 ods.1 v spojení s § 4 ods.1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z.. Žalobca na výzvu uviedol, že Ministerstvo spravodlivosti nikdy neuznalo a už len z princípu neuzná, že vôbec k nejakej škode došlo. Vec sa pokúšal predbežne prejednať ústne, žiadosťou priamo na súdoch, Slovenská republika ho ignorovala a nevidela nikde žiaden problém. K ustanoveniu § 15 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. žalobca uviedol, že zákon nestanovuje formu žiadosti, žiadosťou je samotná žaloba. Uvedené neznamená nutné prerokovanie, neznamená to ani konečné prerokovanie a neznamená to ani, že sa musí prerokovať.

1.2 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie článku 5, § 79 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), ako aj ustanovenie § 15 ods.1 a § 16 ods.4 zákona č. 514/2003 Z.z..

1.3 Po opakovanej úprave okruhu žalovaných zo strany žalobcu okresný súd posúdil jeho opravené podania podľa ich obsahu a účelu a dospel k záveru, že žalobca svojim podaním má záujem na tom, aby ako žalovaný v konaní vystupovala Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti SR a JUDr. Mária Podhorová.

1.4 Vo vzťahu k pristúpeniu Slovenskej republiky do konania žalobca odstránil nedostatok pasívnej vecnej legitímácie pôvodne žalovaných 1/ až 5/; okresný súd tak pripustil, aby ako žalovaný 6/ vstúpil do konania žalobcom označený účastník - Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR. Vzhľadom k tomu, že žalobca jasne vymedzil okruh sporových strán, okresný súd dospel k záveru, že žalobca netrvá na tom, aby sa ďalej viedol spor voči žalovaným 1/ až 5/ a z uvedeného dôvodu konanie voči žalovaným 1/ až 5/ okresný súd zastavil, keďže inštitút zámeny účastníkov konania súčasná procesná úprava Civilného sporového poriadku nepozná.

1.5 Po pripustení vstupu Slovenskej republiky, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR, okresný súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná predčasne a na jej prejednanie nemá právomoc. Poukázal na ustanovenie § 15 ods.1 v spojení s § 16 ods.4 zákona č. 514/2003 Z.z., z ktorých vyvodil, že podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody a inej ujmy voči štátu na súde je predchádzajúce podanie žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu na príslušnom orgáne, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR. Až potom, ak príslušný orgán nároku poškodeného nevyhoví v zákonnej lehote, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Ide o tzv. delenú právomoc súdov, z čoho vyplýva, že pred podaním žaloby na súd musí byť splnená podmienka predbežného prerokovania žalovaného nároku na inom orgáne. Ak táto podmienka nie je splnená, súd nemá právomoc žalobu prejednať a meritórne o nej rozhodnúť. Z dôvodu, že žalobca nepreukázal ani po výzve súdu, že by podal na príslušnom orgáne žiadosť o predbežné prerokovanie svojho návrhu, musel súd pre nesplnenie podmienky tzv. delenej právomoci uplatnený nárok voči žalovanému 6/ zastaviť. Za predbežné prerokovanie nároku uplatneného v konaní nemožno považovať podania žalobcu smerujúce na Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré pripojil k svojmu podaniu, nakoľko v nich nevzniesol písomný návrh na predbežné prerokovanie nároku, vyžadovaný ustanovením § 15 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z.. Za neprípustný považoval súd prvej inštancie taký výklad ustanovenia § 15 ods.1, podľa ktorého postačuje, ak sa vec predbežne prerokuje na súde. Podľa názoru okresného súdu, ustanovenie § 15 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. výslovne vyžaduje, aby bol nárok prerokovaný na príslušnom orgáne, ktorým je v danej veci Ministerstvo spravodlivosti SR.

1.6 Vo vzťahu k návrhu na pristúpenie JUDr. Márie Podhorovej na strane žalovaných, okresný súd tento návrh žalobcu považoval za zjavné zneužitie procesného práva žalobcu; takto uplatnený nárok je smerovaný bez patričných dôvodov ako odplata voči postupu súdu voči jeho osobe. Žaloba nešpecifikoval žiadne rozumné tvrdenie, ktorým by bolo možné jeho nárok subsumovať pod konkrétne ustanovenie hmotno-právneho predpisu; ide o nepodložený nárok, ktorý sa v rámci doterajšieho vedenia sporu neopiera o vykonané dokazovanie. Navyše podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. je zodpovedným subjektom štát a nie priamo sudca, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal alebo sa dopustil nesprávneho úradného postupu. Nepripustením vstupu JUDr. Márie Podhorovej na strane žalovaného nebude žalobca ukrátený na svojom práve na prípadné odškodnenie za nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup. Bolo na mieste nevyhovieť návrhu žalobcu na pristúpenie JUDr. Márie Podhorovej na strane žalovaných, nakoľko bolo evidentné, že aj po prípadnej zmene okruhu strán sporu by bola žaloba voči nej pre nedostatok vecnej legitímácie zamietnutá.

1.7 Pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 256 ods.1 C.s.p. a ustálil, že zastavenie konania procesne zaviniť žalobca podaním nekvalifikovanej žaloby voči žalovaným 1/ až 5/ a predčasným podaním žaloby voči žalovanému 6/. Vzhľadom ku skutočnosti, že z obsahu spisu nezistil trovy konania subjektov na strane žalovaných, rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu.

2. Proti uzneseniu okresného súdu, jeho výrokom II. a IV. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, v ktorom navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods.1 písm. d), e), f) a g) C.s.p., tvrdil tak, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

2.1 Žalobca v konkrétnostiach tvrdil, že súd prvej inštancie sa správal diskriminačne, keď vec nemienil prejednať verejne na pojednávaní v pojednávacej miestnosti súdu a žalobcu odkázal na predbežné domáhanie sa odškodného do prostredia štyroch stien žalovaného 6/. Uvedené prostredie žalobca považuje za korupčné prostredie a priestor, kde na kladné vybavenie nároku o náhrade škody dochádzalo k uplatňovaniu si provízie zo strany štátnych úradníkov.

2.2 Okresný súd sa podľa tvrdení žalobcu vôbec nezamyslel nad tým, že korešpondencia so žalovaným sa môže považovať minimálne za spôsob na mimosúdne riešenie sporu. Stačilo iba oficiálne uznať pochybenie a verejne sa ospravedlniť namiesto riešenia odškodného, k dohode mohlo dôjsť na verejnom pojednávaní, kde by žalovaný 6/ verejne uznal pochybenie a verejne sa ospravedlnil. Na pojednávaní sa rovnako mohol predbežne dohodnúť o odškodnom. Zo strany súdu prvej inštancie tak nejde o riešenie sporov a spravodlivosť, ale iba o podporu „našich“ ľudí.

2.3 Žalovaný 6/ pritom bežne obchádza zákon a prostredníctvom Centra právnej pomoci poskytuje bezplatnú právnu pomoc osobám, ktoré nespĺňajú zákonom stanovené podmienky; Centrum právnej pomoci vládli iné osoby po súdoch prostredníctvom nenásytných advokátov, ktorí nemajú žiadne dôkazy a žalovaný 6/ toto všetko platí aj z daní žalobcu. Naproti tomu súd prvej inštancie vo veci odmietol konať, vyhovárajúc sa na zákony, ktoré sám žalovaný 6/ a teda aj Okresný súd Banská Bystrica porušuje. Má tak iný prístup k rôznym fyzickým osobám, správa sa diskriminačne a rozhoduje na základe toho, či osoby s právnickým vzdelaním budú alebo nebudú mať z toho nejaký prospech. Ak okresný súd neakceptoval návrh žalobcu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalovaným 6/ podľa zákona na verejnom mieste v pojednávacej miestnosti na pojednávaní, aby sa žalobca vyhol korupčnému správaniu sa pracovníkov žalovaného 6/, je to nepochopiteľné a javí sa, že súd prvej inštancie korupčné správanie predpokladá a dokonca ho schvaľuje. Je zrejmé, že okresný súd neposúdil návrh dôkladne, nakoľko žalobca náhradu škody žiada hlavne z dôvodu obmedzenia kontaktu medzi ním a jeho maloletými deťmi nevhodnými zásahmi zo strany žalovaného 6/, čo viedlo k rozvratu nielen rodiny, ale aj k tomu, že Ing. E. H. neumožňuje dcére žalobcu U. H. riadnu zdravotnú starostlivosť. Zodpovedným za uvedené je len žalovaný 6/ a v konečnom dôsledku aj samotné správanie súdu prvej inštancie v prejednávaní veci.

2.4 Odvolateľ považoval za zarážajúce, že súd zástupcu žalovaného uvedeného vo výroku II. (JUDr. Máriu Podhorovú) považuje nie za nástroj zla a nespravodlivosti, ale za obeť, na ktorej sa žalobca chce údajne pomstiť. Žalobcovi však ide len a jedine o rovnoprávnosť, aby si aj daná osoba uvedomila, čo spáchala a aby tiež užila presne tie isté pocity, aké spôsobila žalobcovi. Tento zástupca žalovaného beztrešne a bezdôvodne uvádzal iné skutočnosti, ako boli pravdivé (že žalobca je osobou dôvodne podozrivou z čohokoľvek), zneužila svoju funkciu za účelom likvidácie životov iným ľuďom. Uvedená osoba v konaní sp.zn. 14CoP/44/2010 tvrdila, že žalobca nežije tam, kde žije, bola pri tom, keď určila osobnú starostlivosť o maloleté deti počas trvania manželstva, ale zároveň nerozhodla o úprave styku s maloletými deťmi a formulovala nezmyselnú podmienku, že žalobca má oznamovať do nejakého času, či k deťom príde, hoci žalobca k deťom stále chodil, lebo stále chodil do miesta trvalého bydliska. Keď uvedenú povinnosť oznamoval prostredníctvom SMS právnenému zástupcovi Ing. E. H., tento sa mu z tohto dôvodu nebezpečne vyhrážal. Taká je kultúra osôb s právnickým vzdelaním v Banskej Bystrici, ktorí stále žijú v dobe SNP, nevšimli si ani to, že vojna už skončila a pravdepodobne majú vytvorenú organizáciu ako v Humennom, kde advokát za koncipientov prednostne zamestnáva

rodinných príslušníkov sudcov, kde na súde pracujú celé rodiny a kde sudca určí za obhajcu advokáta, ktorý zamestnáva jeho syna.

3. K odvolaniu sa vyjadril žalovaný 4/, pričom poukázal na to, že žalobca v texte odvolania výslovne uviedol, že podáva odvolanie voči výrokom bod bodmi II. až IV. uznesenia, z čoho potom vyplýva, že voči výroku napadnutého rozhodnutia, ktorým bolo konanie voči žalovanému 4/ zastavené, odvolanie podané nebolo.

4. Iné vyjadrenie vo veci podané nebolo.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. v napadnutých výrokoch II. a IV. a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania (výrok V.) ako vecne správne potvrdil.

5.1 Podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd, súc v zmysle § 380 C.s.p. rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

6.1 Zo súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia odškodného vo výške 589.004,-Eur, za žalovaných pôvodne označil Okresný súd Zvolen a Krajský súd v Banskej Bystrici. Následne žiadal pripustiť vstup do konania na strane žalovaných o ďalšie subjekty; okresný súd uznesením č.k. 17C/55/2019-171 zo dňa 17.2.2020 pripustil, aby do konania vstúpil ako žalovaný 3/ Okresný súd Humenné; ako žalovaný 4/ Krajský súd Prešov a ako žalovaný 5/ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Subjekty na žalovanej strane namietali v spore svoju pasívnu vecnú legitimitáciu, pokiaľ žalobca svoj nárok odvodzuje z ustanovení zákona č.514/2003 Z.z..

6.2 V nadväznosti na skutočnosť, že žalobca ďalším podaním (zo dňa 24.6.2020) upravil označenie žalovaných tak, že každého z nich označil: Slovenská republika a nasleduje označenie orgánu, ktorý má za štát konať, súd prvej inštancie uznesením č.k. 17C/55/2019-270 zo dňa 5.3.2021 žalobcu vyzval na opravu a doplnenie podania; žalobcovi konkrétne vytykal, aby opravil označenie žalovaného tak, že nebude ten istý subjekt vystupovať na strane žalovaného opakovane; žalobca mal označiť orgán, ktorý bude v mene Slovenskej republiky konať. Žalobca následne upravil a doplnil žalobu; za žalovaných označil:

I. Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava a

II. emeritná sudkyňa Krajského súdu Banská Bystrica JUDr. Mária Podhorová, H. XXXX/XX, XXX XX H.. O takomto opravenom návrhu súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

7. Výroky I. a III. napadnutého uznesenia ostali odvolaním nedotknuté, žalobca v odvolaní výslovne uviedol, že odvolanie podáva proti výrokom II. a IV., závislým výrokom je v prejednávanej veci výrok o nároku na náhradu trov konania (výrok V.). Konanie proti pôvodne žalovaným 1/-5/ tak bolo napadnutým uznesením právoplatne zastavené.

7.1 Pokiaľ okresný súd pripustil, aby do konania vstúpil ako žalovaný 6/ Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky a zároveň konanie proti žalovanému 6/ zastavil, je zrejmé, že žalobu posúdil ako nárok na náhradu škody uplatnený podľa ustanovení zákona č.514/2003 Z.z.. Tento záver súdu prvej inštancie odvolateľ v podanom odvolaní nespochybnil; za správny ho považuje aj odvolací súd.

7.2 Súd prvej inštancie konanie voči žalovanému 6/ zastavil, svoje rozhodnutie založil na závere, že žaloba bola podaná predčasne, na jej prejednanie nemá právomoc z dôvodu, že absentuje

predchádzajúce podanie žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu na príslušnom orgáne v zmysle ustanovenia § 15 a § 16 zákona č.514/2003 Z.z., ktorým je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

7.3 K uvedenému odvolací súd udáva, že pokiaľ sa žalobou uplatňuje nárok na náhradu škody spôsobenú pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, zákon č.514/2003 Z.z. obligatórne vyžaduje predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne (§ 15 ods.1 zákona č.514/2003 Z.z.). Až následne, pokiaľ príslušný orgán uplatnený nárok čo i len čiastočne neuspokojí, je poškodený oprávnený domáhať sa svojho nároku žalobou na súde. Predbežné prerokovanie nároku je procesnou podmienkou uplatnenia nároku na súde. Uvedená podmienka musí byť splnená, aby bola založená právomoc súdu o takomto nároku vecne rozhodnúť.

7.4 Súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ pri zistení nesplnenia procesnej podmienky žalobcu vyzval na preukázanie, že v súdnom konaní uplatnený nárok s príslušným orgánom predbežne prerokoval; žalovaný na výzvu súdu nedostatok procesnej podmienky neodstránil. Ak v tomto dôsledku súd prvej inštancie konanie voči žalobcom označenému žalovanému zastavil, jeho rozhodnutie nie je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.

7.5 Odvolateľ tvrdil, že minimálne jeho korešpondencia so žalovaným predstavuje spôsob na mimosúdne riešenie sporu. K uvedenému odvolací súd uvádza, že zákon č.514/2003 Z.z. v ustanovení § 16 ods.1 uvádza náležitosti žiadosti o predbežné prerokovanie nároku (zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil). Uvedené náležitosti žalobcom predložené podania (korešpondencia s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky) nespĺňajú. Iba skutočnosť, že žalobca sa na postup všeobecných súdov v konaniach, v ktorých bol účastníkom konania žalovanému 6/ sťažoval a žiadal o vykonanie nápravy, nemožno v zmysle vyššie uvedeného posúdiť ako naplnenie procesnej podmienky predbežného prerokovania nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci.

7.6 Neobstojí tvrdenie, že súd prvej inštancie sa správal voči žalobcovi diskriminačne keď nemienil vec prejednať verejne na pojednávaní. Súd prvej inštancie pred tým, ako spor vecne prejednal, skúmal splnenie procesných podmienok; na odstránenie nedostatku procesnej podmienky žalobcu vyzval; nakoľko sa nedostatok procesnej podmienky nepodarilo naprieč výzve odstrániť, konanie správne zastavil. Bolo to práve neodstránenie procesnej podmienky konania, ktoré malo za následok, že spor nemohol byť vecne (a verejne) prejednaný. Postup okresného súdu v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku nemôže zakladať dôvodnosť tvrdenia žalobcu o diskriminačnom postupe súdu prvej inštancie.

7.7 Ani ďalšia odvolacia argumentácia žalobcu nebola spôsobilá privodiť záver o potrebe zrušenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým konanie voči žalovanému 6/ zastavil. V prejednávanej veci súd nerozhoduje o dôvodnosti poskytovania právnej pomoci prostredníctvom Centier právnej pomoci ale len a výlučne o uplatnenom nároku na náhradu škody spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorého procesnou podmienkou je predbežné prerokovanie nároku; podanie žiadosti a ani jej vybavenie žalovaným 6/ žalobca v spore nepreukázal. Z postupu okresného súdu nemožno nijako vyvodit', že by tento schvaľoval korupčné správanie sa pracovníkov žalovaného 6/. Ak žalobca tvrdil, že súd prvej inštancie neposúdil návrh dôkladne a z dôvodov, pre ktorý žalobca takýto nárok uplatnil, odvolací súd zdôrazňuje, že súd mohol spor vecne prejednať až v prípade, ak by boli splnené procesné podmienky; z dôvodov vyššie uvedených procesné podmienky splnené neboli.

8. Okresný súd výrokom II. nepripustil pristúpenie emeritnej sudkyne JUDr. Márie Podhorovej do konania na žalovanej strane; svoje rozhodnutie v tomto smere odôvodnil tým, že návrh žalobcu predstavuje zjavné zneužitie práva; žalobca nešpecifikoval žiadne rozumné tvrdenie, ktorým by bolo možné subsumovať jeho nárok pod konkrétne ustanovenie hmotnoprávneho predpisu; tento nárok sa neopiera o vykonané dokazovanie a ak inde o náhradu škody v dôsledku nezákonného rozhodnutia súdu alebo jeho nesprávneho úradného postupu, zodpovednostným subjektom je štát a nie priamo sudca, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal, alebo sa dopustil nesprávneho úradného postupu.

8.1 Aj pre odvolací súd je z uvedených konštatovaní zrejmé, že vo vzťahu k označenej žalovanej hrozilo zamietnutie žaloby z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie; naproti tomu však žalobca v spore ako žalovaného označil aj Slovenskú republiku, konajúcu prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorá v zmysle ustanovení zákona č.514/2003 Z.z. za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to aj rozhodnutím súdu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, zodpovedá.

8.2 Odvolateľ vo vzťahu k zastaveniu konania voči ním označenej žalovanej (emeritná sudkyňa JUDr. Mária Podhorová) neuviedol žiadnu relevantnú argumentáciu, ktorá by viedla k zrušeniu napadnutého výroku uznesenia súdu prvej inštancie. Napokon sám žalobca v podanom odvolaní uvádza, že v osobe JUDr. Márie Podhorovej ide o zástupcu žalovaného (celkom zrejmé mieni Slovenskú republiku), nie je potom zrejmé, z akého dôvodu zástupcu štátu považuje za zodpovednostný subjekt, pokiaľ podáva žalobu na náhradu škody spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalobca v tomto smere naďalej neuviedol žiadne konkrétne ustanovenie právneho predpisu, z ktorého by jeho nárok vyplýval a aj z jeho odvolacej argumentácie vyplýva požiadavka na aplikáciu zásady oko za oko (aby si aj daná osoba uvedomila, čo spáchala, a aby tiež užila presne tie isté pocity, aké spôsobila žalobcovi); uvedená zásada však z právneho poriadku Slovenskej republiky nevyplýva. Ak súd prvej inštancie v tomto smere poukázal na článok 5 základných zásad Civilného sporového poriadku, jeho rozhodnutie o nepripustení vstupu emeritnej sudkyne do konania je vecne správne.

9. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. a IV. nezistiac dôvody pre jeho zmenu a zrušenie ako vecne správne potvrdil postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, ods.2 C.s.p. vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania keď súd prvej inštancie správne z obsahu spisu vyvodil, že žalovaným účasťou v spore žiadne trovy nevznikli.

10. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods.1 C.s.p. s použitím ustanovenia § 255 ods.1 C.s.p.. Podľa princípu úspechu v odvolacom konaní nárok na náhradu trov konania vznikol žalovaným 6/ a 7/, z obsahu spisu však vyplýva, že im účasťou v spore žiadne trovy nevznikli, preto im odvolací súd nárok na náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd rozhodoval iba o trovách konania žalovaného 6/ a žalovanej 7/ , nakoľko konanie voči žalovaným 1/-5/ bolo v právoplatne skončené, proti uzneseniu, ktorým bolo voči žalovaným 1/-5/ konanie zastavené, odvolanie podané nebolo.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.